ESIMESE ASTME KOHTU MÄÄRUS (kolmas koda)

8. september 2005 *

Liidetud kohtuasjades T-295/04–T-297/04,

Centro Provincial de Jóvenes Agricultores de Jaén (ASAJA), asukoht Jaén (Hispaania),

Salvador Contreras Gila, José Ramiro López, Antonio Ramiro López, Cristóbal Gallego Martínez, Benito García Burgos ja Antonio Parras Rosa, elukoht Jaén,

esindaja: advokaat J. Vázquez Medina,

hagejad,

versus

Euroopa Liidu Nõukogu, esindajad: M. Balta ja F. Florindo Gijón,

kostja,

* Kohtumenetluse keel: hispaania.

mille esemeks on nõue tühistada nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 864/2004 artikli 1 punkt 7, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1782/2003, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühised eeskirjad ja teatavad talupidajatele ettenähtud toetuskavad ja mida kohandatakse Tšehhi Vabariigi, Eesti, Küprose, Läti, Leedu, Ungari, Malta, Poola, Sloveenia ja Slovakkia ühinemise tõttu Euroopa Liiduga (ELT L 161, lk 48; ELT eriväljaanne 3/45, lk 136),

EUROOPA ÜHENDUSTE ESIMESE ASTME KOHUS (kolmas koda),

koosseisus: koja esimees M. Jaeger, kohtunikud J. Azizi ja E. Cremona,

kohtusekretär: H. Jung,

on andnud järgmise

määruse

Õiguslik raamistik

1 Nõukogu võttis 22. septembril 1966 vastu määruse nr 136/66/EMÜ õli- ja rasvaturu ühise korralduse kehtestamise kohta (EÜT L 172, lk 3025; ELT eriväljaanne 3/01, lk 77, edaspidi „algmäärus"). Algmäärus sätestas ennekõike oliiviõli turu ühise

korralduse, mille keskseks osaks oli sekkumishindade, ladustuslepingute ning tootmiseks ja tarbimiseks antava abi süsteem.

2 Algmäärusega sisseseatud korda on seejärel korduvalt muudetud, nimelt nõukogu 2. juuli 1987. aasta määrusega (EMÜ) nr 1915/87 (EÜT L 183, lk 7; ELT eriväljaanne 3/07, lk 197), nõukogu 20. juuli 1998. aasta määrusega (EÜ) nr 1638/98, (EÜT L 210, lk 32; ELT eriväljaanne 3/23, lk 308) ja nõukogu 23. juuli 2001. aasta määrusega (EÜ) nr 1513/2001, millega muudetakse muuhulgas määrust (EÜ) nr 1638/98 oliiviõli toetus- ja strateegilise kava kehtivusaja pikendamise osas (EÜT L 201, lk 4; ELT eriväljaanne 3/33, lk 197).

3 Nende muudatustega, mis peegeldavad 1992. aastal alustatud ühise põllumajanduspoliitika reformi põhimõtteid, nähti peaasjalikult ette hinna- ja tootmistoetuste süsteemi asendamine põllumajandustootjate sissetulekutoetuste süsteemiga. Kõnealune reform viis teatavate põllumajandustoodete osas selleni, et võeti vastu nõukogu 29. septembri 2003. aasta määrus (EÜ) nr 1782/2003, mis kehtestab ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks ning muudab määruseid (EMÜ) nr 2019/93, (EÜ) nr 1452/2001, (EÜ) nr 1453/2001, (EÜ) nr 1454/2001, (EÜ) nr 1868/94, (EÜ) nr 1251/1999, (EÜ) nr 1254/1999, (EÜ) nr 1673/2000, (EMÜ) nr 2358/71 ja (EÜ) nr 2529/2001 (ELT L 270, lk 1; ELT eriväljaanne 3/49, lk 269).

4 Selleks, et kohandada oliiviõli, toortubaka, humala ja puuvilla sektorite ühine turukorraldus ühise põllumajanduspoliitika reformiga, võttis nõukogu 29. aprillil 2004 vastu määruse (EÜ) nr 864/2004, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1782/2003, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühised eeskirjad ja teatavad talupidajatele ettenähtud toetuskavad ja kohandatakse seda Tšehhi Vabariigi, Eesti, Küprose, Läti, Leedu, Ungari, Malta, Poola, Sloveenia ja Slovakkia ühinemise tõttu Euroopa Liiduga (parandatud versioon ELT L 206, lk 20).

5 Määrusega nr 864/2004 tühistati oliiviõli tootmise varem eksisteerinud toetussüsteem ja seati sisse uus nn „ühtse otsetoetuse" või „sidumata toetuse" süsteem ehk toetus, mis ei ole seotud tegelikult toodetava oliiviõli kogusega. Siiski säilitati teatud toodangukategooriates teatud tingimustel ja piirides „seotud" ehk toodangust sõltuvate toetuste süsteem.

6 Oliiviõli osas muudeti määruse nr 864/2004 artikli 1 punktiga 7 (edaspidi „vaidlusalune säte") määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 37 lõiget 1, nähes sidumata toetussumma arvutamisel võrdlussumma kohta ette, et „oliiviõli puhul on siiski võrdlussummaks nelja aasta keskmine kogu toetussummast, mis talupidajale anti VI lisas [määrus nr 1782/2003, muudetud kujul] viidatud oliiviõli toetuskava alusel, mis arvutati ja mida korrigeeriti vastavalt VII lisale [määrus nr 1782/2003, muudetud kujul], turustusaastatel 1999/2000, 2000/2001, 2001/2002 ja 2002/2003".

7 Lisaks eeltoodule muudeti määruse nr 864/2004 artikli 1 punktiga 11 määruse nr 1782/2003 artikli 44 lõiget 2 nii, et abikõlbliku hektarina mõistetakse mis tahes maa-alasid, mida katavad enne 1. maid 1998 istutatud oliivipuud, välja arvatud Küprose ja Malta osas, või olemasolevaid oliivipuid välja vahetavad oliivipuud või heakskiidetud istutuskavade raames istutatavad oliivipuud, mis on registreeritud geograafilise informatsiooni süsteemis.

Menetlus ja poolte nõuded

8 Hagejad esitasid Esimese Astme Kohtu kantseleisse 22. juulil 2004 saabunud hagiavaldustega kõnealused hagid.

9 Hageja kohtuasjas T-295/04, Centro Provincial de Jóvenes Agricultores de Jaén (ASAJA), on põllumajanduse kutseorganisatsioon, mis on vastavalt selle põhikirjale loodud esindama, haldama ja kaitsma selle liikmete kutsealaseid huve Jaéni provintsis (Hispaania).

10 Hagejad kohtuasjades T-296/04 ja T-297/04 on oliiviõli tootjad, kes on saanud asjaomases sektoris toetust turustusaastatel 1999/2000, 2000/2001, 2001/2002.

11 Nõukogu esitas Esimese Astme Kohtu kodukorra artikli 114 lõike 1 alusel eraldi dokumentidena kohtuasjas T-295/04 29. oktoobril 2004 ja liidetud kohtuasjades T-296/04 ja T-297/04 29. novembril 2004 Esimese Astme Kohtu kantseleisse saabunud vastuvõetamatuse vastuväited.

12 Komisjon esitas Esimese Astme Kohtu kantseleisse 15. novembril 2004. aastal taotluse menetlusse astumiseks kõigis kõnealustes kohtuasjades.

13 10. jaanuaril 2005 esitasid hagejad oma märkused nõukogu esitatud vastuvõetamatuse vastuväidete kohta.

14 6. juuni 2005. aasta määrusega liideti Esimese Astme Kohtu kodukorra artikli 50 alusel kohtuasjad suuliseks menetlemiseks ja kohtuotsuse tegemiseks nende seotuse tõttu, võttes arvesse nende eseme samasust.

15 Oma hagis paluvad hagejad Esimese Astme Kohtul:

— tunnistada hagi vastuvõetavaks;

— tühistada vaidlusalune säte;

— määrata, et kohtukulude kandmine otsustatakse edaspidi.

16 Vastuvõetamatuse vastuväidetes palub nõukogu Esimese Astme Kohtul:

— jätta hagid vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata;

— mõista kohtukulud välja hagejatelt.

17 Vastuvõetamatuse vastuväidete kohta esitatud nõuetes paluvad hagejad Esimese Astme Kohtul:

— jätta nõukogu esitatud vastuvõetamatuse vastuväited rahuldamata;

— mõista kohtukulud välja nõukogult.

Õiguslik käsitlus

Poolte argumendid

18 Nõukogu väitel on hagid vastuvõetamatud põhjusel, et vaidlusalune säte ei puuduta hagejaid isiklikult.

19 Selles osas meenutab nõukogu, et füüsilise või juriidilise isiku poolt üldkohaldatava õigusakti vastu esitatud tühistamishagi on vastuvõetav üksnes juhul, kui kõnealune õigusakt puudutab teda teatud talle eriomaste tunnuste tõttu või teda iseloomustavate faktiliste asjaolude tõttu, mis teda kõigist teistest isikutest eristavad, individualiseerides ta samal viisil nagu otsuse adressaadi (Euroopa Kohtu 25. juuli 2002. aasta otsus kohtuasjas C-50/00 P: Unión de Pequeños Agricultores *v.* nõukogu, EKL 2002, lk I-6677, punktid 36 ja 37).

20 Hagejad väidavad vastu, et neil on õigus esitada tühistamishagi ja seega on nende hagid vastuvõetavad.

21 Hagejad vaidlustavad esiteks vaidlusaluse sätte üldise iseloomu, leides et tegelikult on tegemist hulga üksikjuhtumeid puudutavate otsustega.

22 Hagejad märgivad, et vaidlusaluse sätte ainus ülesanne on kinnitada võrdlussummad toetussummade arvutamiseks oliiviõli sektoris. Järelikult tehakse selle sättega igale tootjale koheselt ja otseselt teatavaks ühelt poolt täpsed summad, millele neil on õigus viiteaastatel 1999/2000, 2000/2001, 2001/2002 ja 2002/2003 ning teiselt poolt

— võttes aluseks neljal viiteaastal makstud kogusummade keskmise — lõplik toetussumma, mida nad on õigustatud saama.

23 Lisaks on vaidlusalusel sättel hagejate väitel „otsesed" õiguslikud tagajärjed üksnes konkreetsele isikute grupile, nimelt kõnealustel viiteaastatel oliiviõli tootnud põllumajandustootjatele.

24 Hagejad on seetõttu seisukohal, et vaidlusalune säte puudutab neid otseselt ja isiklikult (Euroopa Kohtu 16. mai 1996. aasta otsus kohtuasjas C-358/89: Extramet Industrie *v.* nõukogu, EKL 1996, lk I-2501, punkt 13; 31. mai 2001. aasta otsus kohtuasjas C-41/99 P: Sadam Zuccherifici jt *v.* nõukogu, EKL 2001, lk I-4239, punkt 27, ja 22. novembri 2001. aasta otsus kohtuasjas C-452/98: Nederlandse Antillen *v.* nõukogu, EKL 2001, lk I-8973, punkt 60).

25 Hagejad leiavad, et neil on olemas vaid neile eriomased tunnused — nimelt tootsid nad viiteperioodi jooksul oliiviõli — ja seega kuuluvad nad nende õigussubjektide hulka, keda vaidlusalune säte puudutab.

26 Lisaks väidavad hagejad, et on kandnud majanduslikku kahju selle tõttu, et turustusaastat 1999/2000 võeti arvesse toetuse arvutamisel oliiviõli sektoris.

Esimese astme kohtu hinnang

27 Esimese Astme Kohtu kodukorra artikli 114 kohaselt teeb Esimese Astme Kohus vastuvõetamatuse kohta otsuse ilma asja sisuliselt arutamata, kui üks pooltest seda taotleb. Vastavalt sama artikli lõikele 3 on järgnev menetlus suuline, kui ei ole tehtud vastupidist otsust. Esimese Astme Kohus leiab, et on saanud toimikus olevate dokumentide uurimisel piisavalt teavet ja otsustab lahendada taotluse suulist menetlust avamata.

28 EÜ artikli 230 neljas lõik sätestab, et „iga füüsiline või juriidiline isik võib [...] algatada menetluse temale adresseeritud otsuse vastu ja sellise otsuse vastu, mis teda otseselt ja isiklikult puudutab, kuigi vormiliselt on see teisele isikule adresseeritud määrus või otsus."

29 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on EÜ artikli 230 neljanda lõigu — mis annab üksikisikutele õiguse vaidlustada iga otsus, mis neid otseselt ja isiklikult puudutab, isegi kui tegemist on määrusega — eesmärgiks vältida iseäranis võimalust, et ühenduse institutsioonid võiksid valida määruse vormi selleks, et üksikisik ei saaks esitada hagi teda otseselt ja isiklikult puudutava otsuse peale; lisaks soovitakse sel viisil rõhutada, et vormi valikuga ei saa muuta õigusakti õiguslikku olemust (Euroopa Kohtu 17. juuni 1980. aasta otsus liidetud kohtuasjades 789/79 ja 790/79: Calpak ja Società Emiliana Lavorazione Frutta *v.* komisjon, EKL 1980, lk 1949, punkt 7; Esimese Astme Kohtu 30. septembri 1997. aasta määrus kohtuasjas T-122/96: Federolio *v.* komisjon, EKL 1997, lk II-1559, punkt 50, ja 23. novembri 1999. aasta määrus kohtuasjas T-173/98: Unión de Pequeños Agricultores *v.* nõukogu, EKL 1999, lk II-3357, punkt 34).

30 Käesolevas asjas seavad hagejad küsimuse alla asjaolu, et vaidlusaluse sätte näol on tegemist määrusega, väites, et seda tuleb käsitleda hulga üksikjuhtumeid puudutavate otsustena. Seega tuleb kõigepealt uurida määruse nr 864/2004 artikli 1 punkti 7 olemust.

31 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt eristatakse määrust otsusest selle alusel, kas asjaomane õigusakt on üldkohaldatav või mitte (Euroopa Kohtu 14. detsembri 1962. aasta otsus liidetud kohtuasjades 16/62 ja 17/62: Confédération nationale des producteurs de fruits et légumes jt *v.* nõukogu, EKL 1962, lk 901 ja 918; 6. oktoobri 1982. aasta otsus kohtuasjas 307/81: Alusuisse *v.* nõukogu ja komisjon, EKL 1962, lk 3463, punkt 19, ja Euroopa Kohtu 23. novembri 1995. aasta määrus kohtuasjas C-10/95 P: Asocarne *v.* nõukogu, EKL 1995, lk I-4149, punkt 28). Õigusakt on üldkohaldatav, kui seda kohaldatakse objektiivselt kindlaks määratud olukordades ja see toob endaga kaasa õiguslikke tagajärgi üldisel ja abstraktsel viisil määratletud isikute rühmale (vt Esimese Astme Kohtu 21. novembri 1989. aasta otsus kohtuasjas 244/88: Usines coopératives de déshydratation du Vexin jt *v.* komisjon, EKL 1989, lk 3811, punkt 13, ja eespool punktis 24 viidatud kohtuotsus Sadam Zuccherifici jt *v.* nõukogu, punkt 24; Esimese Astme Kohtu 2. aprilli 2004. aasta määrus kohtuasjas T-231/02: Gonnelli ja AIFO *v.* komisjon,EKL 2004, lk II-1051, punkt 29 ja viidatud kohtupraktika).

32 Käesolevas asjas on Esimese Astme Kohus seisukohal, et vaidlusalune säte kujutab endast üldkohaldatavat õigusakti ning seda ei saa seega käsitleda kui hulka üksikjuhtumeid puudutavaid otsuseid.

33 Selles osas tuleb meenutada, et vaidlusaluses sättes on väljendatud oliiviõli sektori määruse nr 1782/2003 kohaste toetussummade arvutamise kriteeriumid (vt käesoleva määruse punkt 6).

34 Tuleb tõdeda, et need kriteeriumid on väljendatud üldisel ja abstraktsel viisil. Võrdlussummade ja toetussummade arvutamise viisi kinnitamisel ei võeta nimelt kuidagi arvesse eriomast olukorda, milles on iga oliiviõlitootja, keda vaidlusalune säte puudutab, vaid rakendatakse objektiivseid ja üldisi kriteeriume.

35 Nii on vaidlusalune säte kohaldatav objektiivselt kindlaks määratud olukordades ja loob õiguslikke tagajärgi üldisel ja abstraktsel viisil määratletud isikute grupile.

Siinkohal tuleb meenutada, et õigusakti sätteid peetakse objektiivselt kindlaksmääratud olukorras kohalduvaks, kui neid kohaldatakse sellise objektiivse õigusliku või faktilise olukorra alusel, mis on õigusaktiga kindlaks määratud viimase eesmärki arvesse võttes (vt eespool punktis 29 viidatud määrus Unión de Pequeños Agricultores *v.* nõukogu, punkt 40).

36 Käesolevas asjas puudutab vaidlusalune säte hagejaid nimelt objektiivse faktilise olukorra tõttu — nad tootsid viiteperioodil oliiviõli ja said ühe varasemate õigusaktidega ettenähtud toetuskava alusel toetust. Kõnealune olukord on määratletud arvestades vaidlusalust sätet sisaldava määruse eesmärki, nimelt uue toetuskava sisseseadmist oliiviõli sektoris.

37 Asjaolu, et vaidlusalune säte võib piirata teatavate toetuste saamiseks õigustatud ettevõtjate hulka, kuna see seab toetuse saamise tingimuseks asjaolu, et õli peab olema toodetud enne asjaomase sätte vastuvõtmist ja jõustumist olemas olnud istandustes, ei välista kõnealuse sätte üldkohaldatavust, sest on selge, et see säte kohaldub kõigile asjassepuutuvatele ettevõtjatele, kes on samasuguses objektiivselt määratletud faktilises või õiguslikus olukorras (vt selle kohta eespool punktis 29 viidatud määrus Unión de Pequeños Agricultores *v.* nõukogu, punkt 39). Hagejad ei ole tõendanud, et kõnealust sätet kohaldataks teistsugusel viisil.

38 Seega ei saa nõustuda hagejate väitega, mis seadis küsimuse alla vaidlusaluse sätte üldkohaldatavuse põhjusel, et viimane puudutab üksnes konkreetset põllumajandustootjate kategooriat — nimelt neid, kes tootsid viiteperioodil oliiviõli ja said ühe varasemate õigusaktidega ettenähtud toetuskava alusel toetust. Tegelikult puudutab asjaomane säte hagejaid eristusteta, puhtobjektiivsete ja abstraktsete asjaolude alusel.

39 Järelikult on asjaomane säte määruse iseloomuga ja seda ei saa seega käsitleda hulga hagejatele adresseeritud, üksikjuhtumeid puudutavate otsustena.

40 Mainitud järeldust ei sea küsimuse alla hagejate väide, et vaidlusaluse sättega teavitatakse neid lõplikust abisummast, millele neil on isiklikult õigus.

41 Euroopa Kohus ja Esimese Astme Kohus on käsitlenud õigusakti hulga üksikjuhtumeid puudutavate otsustena olukorras, mis erineb täielikult käesolevas asjas kõne all olevast. Nii peetakse vaidlusalust õigusakti, mis on vastu võetud üldkohaldatavana, hulgaks üksikjuhtumeid puudutavateks otsusteks juhul, kui vaidlusalune õigusakt anti vastusena isiklikele taotlustele, nii et see akt mõjutab iga mainitud taotluse esitaja õiguslikku olukorda (Euroopa Kohtu 6. novembri 1990. aasta otsus kohtuasjas 354/87: Weddel *v.* komisjon, EKL 1990, lk I-3847, punktid 20–23, ja 13. mai 1971. aasta otsus liidetud kohtuasjades 41/70–44/70: International Fruit Company jt *v.* komisjon, EKL 1971, lk 411, punktid 13–22).

42 Kõnealustes kohtuasjades ei ole vaidlusaluse õigusakti eesmärgiks ja õiguslikuks tagajärjeks ettevõtjate poolt siseriiklikele asutustele oliiviõli sektoris toetuse saamiseks esitatud isiklike taotluste lahendamine. Asjaomast õigusakti ei ole antud saavutamaks konkreetset tulemust kindlaksmääratud õigussubjektide osas, vaid selleks, et lahendada objektiivne faktiline olukord, nimelt uue toetuskava rakendamine oliiviõlisektoris viiteperioodil oliiviõli tootnud ja ühe varasemate õigusaktidega ette nähtud toetuskava alusel toetust saanud põllumajandustootjatele (vt selle kohta Euroopa Kohtu 21. jaanuari 1999. aasta otsus kohtuasjas C-73/97 P: Prantsusmaa *v.* Comafrica jt, EKL 1999, lk I-185, punktid 34–38; Esimese Astme Kohtu 22. veebruari 2000. aasta otsus kohtuasjas T-138/98: ACAV jt *v.* nõukogu, EKL 2000, lk II-341, punkt 55, ja 12. juuli 2001. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-198/95, T-171/96, T-230/97, T-174/98 ja T-255/99: Comafrica ja Dole Fresh Fruit Europe *v.* komisjon, EKL 2001, lk II-1975, punkt 106).

43 Eeltoodust järeldub, et vaidlusalune säte on üldkohaldatav.

44 Kohus on korduvalt leidnud, et asjaolust, et vaidlusalune õigusakt on oma olemuselt üldkohaldatav ega kujuta endast otsust EÜ artikli 249 tähenduses, ei piisa iseenesest välistamaks üksikisiku võimalust esitada selle vastu tühistamishagi (vt Euroopa Kohtu 18. mai 1994. aasta otsus kohtuasjas C-309/89: Codorniu *v.* nõukogu, EKL 1994, lk I-1853, punkt 19, ja 22. novembri 2001. aasta otsus kohtuasjas C-451/98: Antillean Rice Mills *v.* nõukogu, EKL 2001, lk I-8949, punkt 49; eespool punktis 31 viidatud määrus Gonnelli ja AIFO *v.* komisjon, punkt 31 ja viidatud kohtupraktika).

45 Ka üldkohaldatav õigusakt, mida kohaldatakse ettevõtjate avalikkusele, võib teatud tingimustel neist mõningaid otseselt ja isiklikult puudutada (eespool punktis 24 viidatud kohtuotsus Extramet Industrie *v.* nõukogu, punkt 13, ja eespool punktis 44 viidatud kohtuotsus Codorniu *v.* nõukogu, punkt 19; Esimese Astme Kohtu 10. septembri 2002. aasta määrus kohtuasjas T-223/01: Japan Tobacco ja JT International *v.* Parlament ja nõukogu, EKL 2001, lk II-3259, punkt 29, ja eespool punktis 31 viidatud määrus Gonnelli ja AIFO *v.* komisjon, punkt 32).

46 Nii on see juhul, kui kõnealune akt puudutab füüsilist või juriidilist isikut otseselt ja isiklikult teatud sellele isikule eriomaste tunnuste tõttu või teda iseloomustavate faktiliste asjaolude tõttu, mis teda kõigist teistest isikutest eristavad, individualiseerides ta samal viisil nagu otsuse adressaadi (Euroopa Kohtu 15. juuli 1963. aasta otsus kohtuasjas 25/62: Plaumann *v.* komisjon, EKL 1963, lk 197 ja 223, ja Euroopa Kohtu 12. detsembri 2003. aasta määrus kohtuasjas C-258/02 P: Bactria *v.* komisjon, EKL 2003, lk I-15105, punkt 34; eespool punktis 31 viidatud määrus Gonnelli ja AIFO *v.* komisjon, punkt 35).

47 Kui füüsiline või juriidiline isik nimetatud eeldusele ei vasta, puudub tal õigus tühistamishagi esitamiseks (eespool punktis 19 viidatud kohtuotsus Unión de Pequeños Agricultores *v.* nõukogu, punkt 37, ja eespool punktis 31 viidatud määrus Asocarne *v.* nõukogu, punkt 26)

48 Seega tuleb kontrollida, kas kõnealuses asjas puudutab vaidlusalune säte hagejaid neile eriomaste tunnuste tõttu või neid iseloomustavate faktiliste asjaolude tõttu, mis hagejaid kõigist teistest isikutest eristavad.

49 Esiteks tuleb uurida, kas ASAJA — põllumajanduse kutseorganisatsiooni, mille ülesandeks on tema liikmete huvide kaitsmine ja esindamine — poolt kohtuasjas T-295/04 esitatud hagi on vastuvõetav.

50 Siinkohal on kohane meenutada, et oma liikmete huvide kaitsmiseks ja esindamiseks asutatud kutseühendusel on õigus esitada tühistamishagi kolme tüüpi olukorras: esiteks siis, kui õigusnorm annab kutseühendusele selgesõnaliselt hulga menetlusõigusi, teiseks siis, kui kutseühendusel on isiklik huvi hagi esitamiseks põhjusel, et puudutatud on tema kui kutseühenduse huve — seda eeskätt juhul, kui õigusakt, mille tühistamist taotletakse, mõjutas tema positsiooni läbirääkijana — ja kolmandaks siis, kui ta esindab selliste ettevõtjate huve, kel on ka endal hagi esitamise õigus (eespool punktis 29 viidatud Esimese Astme Kohtu määrus Federolio *v.* komisjon, punkt 61; 8. detsembri 1998. aasta määrus kohtuasjas T-38/98: ANB jt *v.* nõukogu, EKL 1998, lk II-4191, punkt 25; eespool punktis 29 viidatud määrus Unión de Pequeños Agricultores *v.* nõukogu, punkt 47, ja 10. detsembri 2004. aasta määrus kohtuasjas T-196/03: EFfCI *v.* Parlament ja nõukogu, EKL 2004, lk II-4263, punkt 42).

51 Käesolevas asjas tuleb tõdeda, et ASAJA ei saa tugineda ühelegi mainitud eeldustest, õigustamaks esitatud tühistamishagi vastuvõetavust.

52 Selles osas sedastab Esimese Astme Kohus esiteks, et ASAJA ei väida endal olevat ühtki oliiviõli turu ühist korraldust puudutava ühenduse õigusega antud menetlusõigust.

53 Sama kehtib hagi vastuvõetavuse kolmanda eelduse kohta, kuna väljakujunenud kohtupraktikast tuleneb, et asjaomast õigusakti ei saa käsitleda teatud kategooria õigussubjektide kollektiivsete huvide kaitseks asutatud ühendust isiklikult puudutavana, kui asjaomane õigusakt ei puuduta isiklikult nimetatud õigussubjekte (Euroopa Kohtu 18. detsembri 1997. aasta määrus kohtuasjas C-409/96 P: Sveriges Betodlares ja Henrikson *v.* komisjon, EKL 1997, lk I-7531, punkt 45, ja Esimese Astme Kohtu 29. aprilli 1999. aasta määrus kohtuasjas T-78/98: Unione provinciale degli agricoltori di Firenze jt *v.* komisjon, EKL 1999, lk II-1377, punktid 36 ja 37).

54 Hagejate ühendus ei ole esitanud üktki tõendit, mille alusel võiks sedastada, et vaidlusalune säte puudutas selle liikmeid neile eriomaste tunnuste tõttu või neid iseloomustavate faktiliste asjaolude tõttu, mis neid kõigist teistest isikutest eristavad.

55 Mis puudutab teist eeldust, siis ei võimalda ükski toimikus esitatud asjaolu järeldada, et ASAJA oleks olnud vaidlusaluse sätte suhtes individualiseeritud põhjusel, et säte, mille tühistamist taotletakse, oleks mõjutanud tema positsiooni läbirääkijana.

56 Järelikult ei saa lugeda ASAJA-t isiklikult puudutatuks käesoleva määruse punktis 50 viidatud kohtupraktika tähenduses.

57 Teiseks, mis puudutab oliiviõli tootjate kohtuasjades T-296/04 ja T-297/04 esitatud hagide vastuvõetavust, leiab Esimese Astme Kohus, et vaidlusalune säte ei puuduta ka neid isiklikult.

58 Hagejaid kohtuasjades T-296/04 ja T-297/04 puudutab vaidlusalune säte üksnes seetõttu, et nad on objektiivselt võttes tootnud viiteperioodil oliiviõli ja saanud toetust ühe varasemate õigusaktidega ettenähtud toetuskava alusel — sarnaselt kõigi teiste oliiviõli tootjatega, keda on vaidlusaluse sättega silmas peetud. Seega puudub eriomane tunnus või faktiline asjaolu, mis eristaks hagejaid teistest ettevõtjatest, kes kuuluvad vaidlusaluse sättega silmas peetud isikute kategooriasse.

59 Selles osas tuleb meenutada — nagu märkis ka nõukogu vastuvõetamatuse vastuväites — ,et vaidlusalune säte, mis sätestab toetuse arvutamise kriteeriumid oliiviõli sektoris, kohaldub eristusteta kõigile asjaomastele tootjatele sõltumata nende poolt tegelikult toodetud oliiviõli kogusest või sellest, kas nad on viiteperioodil üleüldse oliiviõli tootnud.

60 Lisaks eeltoodule tuleb märkida, et vastavalt kohtupraktikale ei erista asjaolu, et üldaktil võivad olla erinevad konkreetsed tagajärjed eri õigussubjektidele, kellele seda akti kohaldatakse, neid õigussubjekte olemuslikult kõigist teistest asjaomastest ettevõtjatest, kuna seda akti kohaldatakse objektiivselt kindlaksmääratud olukorra

alusel (vt eespool punktis 42 viidatud kohtuotsus ACAV jt *v.* nõukogu, punkt 66 ja viidatud kohtupraktika). Seega ka juhul, kui vaidlusalune säte võib luua õiguslikke tagajärgi, mis erinevad oliiviõli tootjate lõikes, ei piisa sellest tõendamaks, et hagejaid iseloomustaks eriomased tunnused või et nad oleksid faktilises olukorras, mis eristaks neid kõigist teistest tootjatest.

61 Veelgi enam, kui ka eeldada, et vaidlusaluse sätte kohaldamisest tulenevalt ei ole hagejad enam õigustatud saama oliiviõlisektoris asjaomast toetust, ei puuduta kõnealune säte neid siiski isiklikult. Asjaolust, et üks õigusakt puudutab teatavaid ettevõtjaid majanduslikult enam kui teisi sama sektori ettevõtjaid, ei piisa selleks, et lugeda neid kõnealuse õigusaktiga isiklikult puudutatuks (15. septembri 1999. aasta määrus kohtuasjas T-11/99: Van Parys jt *v.* komisjon, EKL 1999, lk II-2653, punktid 50 ja 51, ja käesoleva määruse punktis 31 viidatud määrus Gonnelli ja AIFO *v.* komisjon, punkt 45).

62 Veelgi enam, kui selgub, et neil tõesti puudub toetuse saamise õigus, on samas olukorras ka teised vaidlusaluse sättega silmas peetud oliiviõli tootjad (vt selle kohta Euroopa Kohtu 10. aprilli 2003. aasta otsus kohtuasjas C-142/00 P: komisjon *v.* Nederlandse Antillen, EKL 2003, lk I-3483, punkt 77).

63 Eeltoodud kaalutlustest tuleneb, et vaidlusalune säte ei puuduta isiklikult hagejaid kohtuasjadesT-296/04 ja T-297/04.

64 Nimetatud järeldust ei lükka ümber hagejate poolt kolmes kõnealuses kohtuasjas esitatud väide, mis tugineb hagejatele tekkinud kahjul, mis tulenes vaidlusaluse sättega oliiviõlisektoris toetuse arvutamiseks kinnitatud kriteeriumidest.

65 Selles osas tuleb sedastada, et seda väidet tuleb käsitleda asja sisulisel arutamisel ja mitte vastuvõetavuse väljaselgitamisel.

66 Isegi eeldades, et mainitud argument osutub põhjendatuks, leiab Esimese Astme Kohus, et võimalik kahju tekkis hagejatele samal viisil nagu kõigile teistele vaidlusaluse sättega silmas peetud õliiviõli tootjatele. Hagejad ei ole esitanud tõendeid asjaolude kohta, mis võimaldaksid järeldada, et väidetav kahju eristab neid kõigist teistest vaidlusaluse sättega silmas peetud oliiviõli tootjatest (vt selle kohta eespool punktis 31 viidatud määrus Gonnelli ja AIFO *v.* komisjon, punktid 43-45).

67 Eeltoodut arvesse võttes tuleb tõdeda, et kuna hagejad ei täida ühtki EÜ artikli 230 neljandas lõigus sätestatud vastuvõetavuse tingimustest, puudub vajadus käsitleda küsimust, kas vaidlusalune säte puudutab neid otseselt.

68 Järelikult tuleb jätta kohtuasjades T-295/04, T-296/04 ja T-297/04 esitatud hagid vastuvõetamatuse tõttu rahuldamata, ilma et oleks vaja otsustada komisjoni taotluse üle menetlusse astumiseks (vt selle kohta Euroopa Kohtu 5. juuli 2001. aasta otsus kohtuasjas C-341/00 P: Conseil national des professions de l'automobile jt *v.* komisjon, EKL 2001, lk I-5263, punktid 35–37).

Kohtukulud

69 Esimese Astme Kohtu kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna nõukogu on kohtukulude hüvitamist hagejatelt nõudnud ja viimased on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb kohtukulud välja mõista hagejatelt.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ESIMESE ASTME KOHUS (kolmas koda)

määrab:

1. **Jätta hagid vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.**

2. **Mõista nõukogu kohtukulud välja hagejatelt, kes kannavad ise oma kohtukulud.**

3. **Vajadus otsustada komisjoni menetlusse astumise avalduse üle on ära langenud.**

Luxembourgis, 8. septembril 2005.

Kohtusekretär

H. Jung

Koja esimees

M. Jaeger